

gang disse ønskes fuldførte. Jeg kan altsaa ikke sjonne rettere, end at det er meget ønskeligt og naturligt, at, om jeg saa maa sige, en saadan Definition stilles i Spidsen; men jeg kan paa en vis Maade være enig med den ærede Taler, der i dette Dieblit begjærede Ordet (Strøm), i, at de forskjellige Forsøg, der i saa Henseende ere gjorte paa en Definition, aldrig kunne sikke sig imod Indvendinger. Den af Regjeringen foreslaaede er vistnok affattet i smukke og tiltalende Ord, men hvad jeg først savner derved er en Betegnelse af den ene Halvdeel af Virksomheden, den nemlig, at Menighedsraadene skulle fremtræde som Menighedens Repræsentanter ligeoverfor deirkkelige Autoriteter. Hvad der imidlertid vil gjøre det aldeles umuligt at stemme derfor, er, at der her er tillagt Menighedsraadene en Bemyndigelse til at udøve Sjælesørgerkabet ligeoverfor de enkelte Medlemmer, og det kan i saa Henseende ikke tjene mig til mindste Beroligelse, at de kun kunne træde i Funktion, naar Præsten dertil kalder dem — af de to Ting vilde jeg snarere deri finde en Indvending — jeg vil ikke være med at beskikke Folk, der skulde med Loven i Haanden være berettigede til ukaldede at tage sig af min Sjæls Salighed, og jeg skal kun tilføje, at den samme Reservation tager jeg mig ligeoverfor Præsten; og den Præst, der ukaldet kom og vilde tage sig af min Sjæl, vilde jeg vise min Ør. Det er altsaa afgjort, at hvormegest Smukt og Tiltalende, der end er i Definitionen af Lovudkastet, saa kan jeg dog ikke gaae ind derpaa, og jeg seer heller ikke, at den Betænkelse, jeg har, er fjernet ved Fleertallets Forslag; thi naar der tales om, at Raadene skulle være Præstens Medhjælpere i Almindelighed, og der staaer som en nærmere Betegnelse af, hvorledes de skulle udføre deres Hverv, at det nemlig skal være ved at understøtte Præsten i at bortfjerne Hindringerne for Guds Ords Fremgang, saa forekommer dette mig dog at være saa svævende, at derunder maatte let kunne blive indbraget, hvad jeg paa ingen Maade kan taale som enkelt Mand, og hvad

jeg heller ikke her i Tinget vil være med at anbefale. Der bliver saaledes ikke Andet tilbage end det af et æret Medlem af Udvalget stillede Undringsforslag; thi der er denne Medhjælperfunktion givet en bestemt Begrænsning ved Henviisning til de i de følgende Paragrapher særilig givne Anviisninger. Her er ingen Ting, som jeg ikke kunde ønske at see Andre udføre eller selv, forsaavidt jeg maatte faae Leilighed, række en understøttende Haand til. Jeg skal paa den anden Side ikke nægte, at med Hensyn til Affattelsen kunde jeg ønske, at den havde været rundeligere og fyldigere, men de to Hovedtanker, nemlig at understøtte Præstens Virksomhed indenfor bestemte Grændser og paa den anden Side at repræsentere Menigheden ligeoverfor Præsten og de øvrige geistlige Autoriteter, finder jeg udtrykte i Forslaget; og jeg agter altsaa at stemme for dette, idet i ethvert Tilfælde en styrrer Udfyldelse vil kunne skee til tredie Behandling. Jeg agter derfor at stemme for Afstemningsposten under Nr. 51, men derimod imod Nr. 52, 53 og 54. Et andet lille Punkt skal jeg med et Ord berøre, og det er, at jeg anseer det rigtigst at stemme imod Afstemningspunktet Nr. 56. Jeg sigter derved ikke saa meget til den Analogi, der ligger dertil, at alle Sattigsager finde deres endelige Afgjærelse ad administrativt Veie, en Bestemmelse, der i allerhøjeste Grad er i baade Menighedens og alle de paagjældende Personers Interesse at faae opretholdt, og som efter min Overbeviisning udøves med en fuldkommen saa stor Samvittighedsfuldhed, som om den skulde røgtes af Domstolene; men der er en anden Analogi, som forekommer mig afgjørende, og det er den, som den ærede Minister paaberaabte sig, og som indeholdes i Skoleloven, hvor en lignende Revision af ældre Regater er forbeholdt Ministeriet; og jeg, som for endeel af Landets Vedkommende har hermed at gjøre, kan bevidne, at den udføres med en stor Samvittighedsfuldhed og Omhu med Hensyn til Testators og Regatstifters Ønsker.